

Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Landstinget — i Modsætning til det tidligere Lovforslag — af Hensyn til Kontrollen med Overholdelsen af Afgiftsreglerne, og for at den for Hunden ansvarlige skulde kunne findes, en Bestemmelse i § 1 om, at alle Hunde ikke alene skulde anmeldes, men skulde bære Tegn. Disse Regler om Anmeldelse og Hundetegn er i Landstinget undergaaet den Ændring, at det i Landkommuner er afhængigt af Sogneraadets Beslutning, om disse Bestemmelser skal finde Anvendelse.

Ifølge Lovforslaget skal i København og paa Frederiksberg Hundeafgiften udgøre 10 Kr. aarlig for smaa Hunde og 20 Kr. aarlig for større Hunde, men der gives Kommunalbestyrelsen Bemyndigelse til at forhøje denne Afgift til henholdsvis 20 Kr. og 40 Kr. I Købstæderne og Flækkerne skal Hundeafgiften normalt være den samme, altsaa 10 Kr. og 20 Kr., men der kan Forhøjelse kun ske til 15 Kr. og 30 Kr. I bymæssigt bebyggede Landkommuner kan Sogneraadet med Amsraadets Samtykke lade de tidligere nævnte Regler træde i Kraft, for saa vidt angaar den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen. I de egentlige, saakaldte rene Landkommuner skal den første Hund være afgiftsfri, dog at Sogneraadet kan bestemme, at der skal svares en Afgift af 5 Kr. aarlig. Hvis der holdes flere Hunde, skal der betales 5 Kr. aarlig af den første og 10 Kr. aarlig af hver af de øvrige, men holdes der flere end to Hunde i een Husstand, kan Sogneraadet bestemme, at Afgiften forhøjes til 20 Kr. for hver af de overskydende. I Købstæderne og Flækkerne skal der ifølge § 4 betales dobbelt Afgift for hver overskydende Hund, naar der holdes mere end en afgiftspligtig Hund. Det er altsaa Hovedreglerne om Afgiftens Størrelse efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger vedtaget i Landstinget.

I Overensstemmelse med et af Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse fremsat Ønske er der i øvrigt sket forskellige Smaaændringer i Lovforslaget i Forhold til det tidligere. Det foreslaas, at Bestemmelsen om Forhøjelse af Afgiften for disse Kommuner kan træffes med Amsraadets Samtykke, medens der efter den nugældende Lov

kræves Justitsministerens Samtykke. Hvad de rene Landkommuner angaar, foreslaas det altsaa at tillægge Sogneraadene Beføjelse til i disse Kommuner at indføre Afgift for Hunde, bl. a. fordi det har vist sig, at der ogsaa i de rene Landkommuner, i hvert Fald nogle Steder, har været Trang til at begrænse Antallet af Hunde, et Hensyn, der særlig er gjort gældende fra sønderjydske Side. I øvrigt foreslaas Afgiften i det hele forhøjet ogsaa paa Landet, bl. a. paa Grund af Pengenes ringere Værdi, ligesom der ogsaa gives Kommunalbestyrelserne paa Landet en lignende Beføjelse som den, Kommunalbestyrelserne i Byerne har. Endelig foreslaar Lovforslaget, at Afgifterne skal tilfalde Kommunekassen i Stedet for som nu Hjælpekassen.

Af andre nye Bestemmelser er der maaske Grund til at nævne, at Lovforslaget i Overensstemmelse med Henvekslinger, der er sket fra Dyreværnsforeninger, er affattet saaledes, at det forbydes at holde Hund i Kolonihaver og paa lignende ubeboede Steder, medmindre Politiet i det enkelte Tilfælde tillader det, samt at der foruden de tidligere gældende Regler om Afgiftsfrihed ogsaa i visse Tilfælde kan blive Tale om Afgiftsfrihed ifølge Ansøgning eller Nedsættelse af Afgiften, saasom hvor Hunde holdes af blinde, døve og enligtstillede gamle Personer.

Endelig er der, hvad Lovforslagets 2den Afdeling: Erstatningsreglerne angaar, foreslaaet enkelte Ændringer fra den bestaaende Lov, hvorefter jeg dog kan henvise til Lovforslagets Bemærkninger til § 13; Bøderne er sat noget op, ligesom det overalt foreslaas, at disse Bøder skal gaa i den kommunale Kasse.

Under Hensyn til den forholdsvis langvarige og grundige Udvalgsbehandling, som disse Regler om Hunde var Genstand for i Landstinget, navnlig i Fjor, og til at Lovforslaget, som det nu foreligger her, er enstemmigt vedtaget af Landstinget, tør jeg forvente en forholdsvis hurtig Behandling af dette Lovforslag ogsaa her i Tinget, og jeg haaber, at denne Behandling fra alle Sider maa blive velvillig, saaledes at det efter 2 Aars Forhandlinger kan lykkes at gennemføre dette ikke særlig omfattende Lovforslag.